

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 115, Έτος 11ο, Ιούνιος 2005

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Στρατόπεδο είναι η Εκκλησία του Χριστού, αγαπητοί αδελφοί, αφού άλλωστε ονομάζεται και στρατευομένη. Στρατόπεδο καλά φρουρούμενο στις πύλες του και σε όλες τις άγρυπνες σκοπιές του, ώστε ο εχθρός της πλάνης και του ψεύδους να μην μπορεί να εισδύσει και να κυριεύσει τον ανάλωτον χώρον του! Όπως τα γήινα στρατόπεδα, έχει εξασφαλισμένη την φρούρησή του με «συνθήματα» και «παρασυνθήματα», που τα γνωρίζουν μόνο οι πιστοί του, και κατά καιρούς αλλάζουν, ώστε μόνο οι γνωρίζοντες τα καινούργια να εισέρχονται εις την Χαράν του Κυρίου τους.

Τα συνθήματα αλλάζουν μορφές και εκφράζονται με διαφορετικές λέξεις και φράσεις. Η αγάπη όμως στη ζωή των χριστιανών παραμένει σταθερή. «*Η αγάπη ούδέποτε ἐκπίπτει*» (Α΄ Κορ. ιγ' 8). Ο έχων την αγάπη δεν εμποδίζεται από τύπους και συνθήματα που φράζουν τις εισόδους, αλλά διά της «*θύρας εισέρχεται και ἐξέρχεται και νομὴν εὐρήσκει*» (Ιωαν. ι' 9).

Εμείς όμως, οι μη φθάσαντες το μέτρον της αγάπης, είμαστε υποχρεωμένοι να γνωρίζουμε τα συνθήματα και τους κανόνες που το Άγιο Πνεύμα μέσω των Αγίων μάς παραδίδει, οδηγώντας την Εκκλησία -μετά την Ανάληψη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού- εις τον προορισμόν της που είναι «*ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*».

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός τα πάντα μας παρέδωσε όσα μας χρειαζόνταν, για να σωθούμε και να ξεφύγουμε την τυραννία των παθών μας και του διαβόλου, με το Ευαγγέλιό Του και την Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας. Πλην όμως ευθύς εξαρχής τα πάντα δεν μας ήσαν κατανοητά,

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Η προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία

«*Η παιδαγωγική των γονέων προς αποφυγή της ομοφυλοφιλίας*»

του Αρχιμ. Σαράντη Σαράντου

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Το δεύτερο σενάριο που σχετίζεται με το συμβατικό γάμο θέλει τον πατέρα σκληρό και αυταρχικό. Και στην περίπτωση αυτή ενδέχεται τα αγόρια της οικογένειας να αντιδράσουν, να μισήσουν εσωτερικά τον πατέρα και την πατρική αυθεντία και να δημιουργήσουν μέσα τους άλλα πρότυπα, αντίθετα του συγκεκριμένου ανδρικού προσώπου του πατέρα τους, προς τον οποίο δεν έχουν τη δέουσα εκτίμηση. Γι' αυτό και ρέπουν προς τα μη ανδρικά πρότυπα, αλλά τα γυναικεία. Παραπλήσια μπορούν να αντιδράσουν και τα κορίτσια της παραπάνω οικογένειας. Μη αντέχοντας τη σκληρή και άδικη συμπεριφορά του πατέρα, εκδικούμενες εσωτερικά και διάστροφα τον υπερβολικό σε αυστηρότητα πατέρα, επιλέγουν αυτόν τον ομοφυλοφιλικό τρόπο

ζωής, για να ελαχιστοποιηθούν οι πιθανότητες εξάρτησής τους από ένα πιθανώς παρόμοιο σκληρό και άδικο σύντροφο σαν τον πατέρα τους. Η ομοφυλοφιλική σχέση με γυναικείες δημιουργεί μια μείζονα ψευτοασφάλεια από την ενδεχόμενη περιπέτεια σχέσεως με έναν άνδρα σκληρό και άδικο.

Φτηνό ψυχολογικό βόλεμα επομένως καταντά αρχικά η ομοφυλοφιλία, η οποία εξελίσσεται σε αντίστοιχη ομοφυ-

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΣΦΙΓΓΕΙ Ο ΚΛΟΙΟΣ

Μέσα στην κοινωνική αναταραχή που έχουν προκαλέσει οι «επαναστατικές» διαρθρωτικές αλλαγές της Κυβέρνησης και τα επίμονα απεργιακά κύματα που εις απάντησή τους ακολουθούν, κάποιοι βρίσκουν την κατάλληλη ώρα, για να εκφράσουν τον βαθύτερο πόνο τους...

Η ευαισθησία κάποιων, προσβάλλεται και αγανακτεί με τις Κυριακάτικες πρωινές κωδωνοκρουσίες των Εκκλησιών που αφυπνίζουν αδικαιολόγητα τους περίοικους των Ι. Ναών επιβάλλοντας «ρατσιστικές» νοοτροπίες σε πολίτες που στο τέλος - τέλος μπο-

ρεί να είναι και ολίγον διαφοροποιημένοι από τον Εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό: «*Της Κυριακής το ζύπνημα με λιώνει με πεθαίνει / ν' ακούω γιούλια ολόμπλαβα κι ο Άγιος να σημαίνει*».

Άλλη εποχή τότε, άλλη έχουμε τώρα. Άλλοι άνθρωποι τότε, άλλοι τώρα. Δεν μπορεί ο ήχος της καμπάνας να μένει σταθερός και αδιάφορος. Είναι ανάγκη να παρακολουθεί κι αυτός την εξέλιξη της κοινωνίας, και προ πάντων να σέβεται τις επιθυμίες της μειοψηφίας!

Πόσο ψυχική ευαισθησία και υποτισμό διαθέτουν κάποιοι υπερασπιζόμενοι τα «δίκαια» των ολίγων και πα-

ραμερίζοντας τις ανάγκες των πολλών!

Η λέξη «ρατσισμός» είναι ο μοχλός των σημερινών ξύπνιων που με λίγες δυνάμεις σηκώνουν μεγάλα βάρη που χαλάνε τα κέφια τους.

«Ρατσιστικά» ήταν και η ενέργεια, κατά την γνώμη του προεδρείου της ΟΛΜΕ, δημοσίου υπαλλήλου που θύμισε στα σχολεία το Μυστήριο της εξομολόγησης.

«Ρατσιστικά» φαινόμενα είναι και οι αναρτημένες εικόνες και τα ιερά μας σύμβολα στα σχολεία και δημόσιους χώρους, κατά την γνώμη γνωστών μας πολιτικών προσώπων, και πρέπει ν' αφαιρεθούν.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

οπότε μας παραλαμβάνει το Άγιο Πνεύμα, για να μας οδηγήσει «εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν» (Ιωαν. ιστ' 13), πέρα απ' αυτά που αρχικά μπορούσαμε να καταλάβουμε, αποκαλύπτοντάς μας το βάθος των νοημάτων της αλήθειας που μας παρεδόθη.

Ένα απλό παράδειγμα: «Παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου» (Λουκ. στ' 30), μας λέει το Ευαγγέλιο κατά αρχικά μπορεί οι καλοί Χριστιανοί κατά γράμμα εννοώντας τον λόγον του Θεοῦ, ἴσως αισθάνονταν υποχρεωμένοι να δίδουν εἰς πάντα τους αιτούντας ελεημοσύνη. Εγκαίρως ὁμως παρεμβαίνει ο φωτισμός του Αγίου Πνεύματος μέσω της διακρίσεως των Αγίων Αποστόλων και μας λέει: «Ἰδρωσάτω ἡ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὰς χεῖράς σου μέχρις ἂν γνῶς τίνι δῶξ». (Διδαχὴ Αποστ. Ι, 6). Να υδρώσει στο χέρι σου η χρηματικὴ βοήθεια μέχρι να καταλάβεις σε ποιον πρέπει να την προσφέρεις.

Δεν αντιφάσκει ο φωτισμός του Αγ. Πνεύματος στο Ευαγγέλιο, διότι και το Ευαγγέλιο λέγοντας «Παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου», δε μας λέει τι να δώσουμε. Ας δώσουμε και ἄρνηση ἢ συμβουλή, όταν χρειάζεται. Και αυτό δόσιμο θεωρεῖται, διότι φέρει τον αιτούντα εἰς αυτογνωσία.

«Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κώλυσης» (Λουκ. στ' 29). Η ἀγάπη και η υπομονὴ τέτοια συμπεριφορά δείχνει πλην ὁμως σήμερα οι ἄνθρωποι της Εκκλησίας γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἀνόητο σε οφθαλμοφανῶς πονηροὺς εκμεταλλευτὲς να φέρεται ἔτσι κανείς, ἀφού και ο Χριστὸς ζήτησε το λόγο για την ἀδίκη συμπεριφορά του υπηρέτη, που του ἔδωσε ράπισμα, ἀντὶ να γυρίσει και την ἄλλη σιαγόνα. Συγχωρεῖ η ἀγάπη το ἀνθρώπινο λάθος και πολύ μάλλον το εν μετανοία διορθούμενο, η διάκρισή της ὁμως δεν ἀνεχεται της ψυχρῆς ἀδικίας τις ἀνελέητες προσβολές που ἀφθονοῦν, δυστυχῶς, σήμερα. «Ἡ ἀγάπη οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ» (Α' Κορ. ιγ' 6).

Μπορεῖ η δικιά μας ἀγάπη να εἶναι πολύ μεγάλη και θερμή, ὥστε μες στην καρδιά μας να θέλουμε να κλείσουμε τον παπισμὸ με ὅλα τα ανοσιουργήματά του και τις... μετάνοιές του, ὁμως η διακριτικὴ φωνὴ των Πατέρων διὰ του Αγίου Πνεύματος φωτιζόμενη μας λέει ὅτι: «εἰς τὰ τῆς πίστεως οὐ χωρεῖ συγκατάβασις».

Ανωτέρα της ἀρετῆς της ἀγάπης η διάκριση (Μέγας Αντώνιος), ἀφού διάκριση σημαίνει εκλεπτυσμένη ἀγάπη, που δεν καταπίνει σαν καρχαριοειδές ὄν τα πάντα.

Η διάκριση των Πατέρων, Αγίων

και Μαρτύρων ἔδωσε αρχικά, τους τρεις πρώτους αἰῶνες μ. Χ. «το σύνθημα» της θυσίας, καλουμένων των πρωτοχριστιανῶν ὑπὸ του Αγίου Πνεύματος εἰς την διάλυσιν της σατανικῆς πλάνης της εἰδωλολατρίας και την κατάλυσιν του αυταρχισμοῦ των ποικιλοῦντων τυράννων.

Στους ἐπόμενους αἰῶνες που η δοκιμασία των πνευματικῶν ἀνθρώπων συνίστατο στην υπευθυνότητα και ἀκριβὴ ἀποδοχὴ των εκκλησιαστικῶν πεποιθήσεων, διὰ της θύρας εἰσέρχοντο ὅσοι με ταπεινώση και μετάνοια ἐδέχονταν την διακριτικὴ δογματικὴ διδασκαλία των Πατέρων της εποχῆς και ὅλων των εποχῶν· Μ. Βασιλείου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου και ἄλλων αἰρεσιομάχων Αγίων, καθὼς και των Οικουμενικῶν Συνόδων.

Περὶ τον 10ον αἰῶνα ο Άγιος Συμεὼν ο Νέος Θεολόγος διασαφηνίζει διὰ των εν Χριστῷ ἀποκαλυπτικῶν του ἐμπειριῶν την κατὰ Χάριν θέωση των εν μετανοία βιούντων χριστιανῶν, ὅπως ἐπίσης και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμὰς τον 14ον αἰῶνα διὰ της νικηφόρου του καταπολέμησης των «γνωστικῶν» θεωριῶν του Καλαβροῦ παπικοῦ Βαρλαάμ.

Ανανεώνεται η ζωὴ της Εκκλησίας με την καινούργια αὐτὴ ὄθηση που δέχεται ἀπὸ τα θεοφόρα αὐτὰ πρόσωπα. Αναθάλλουν τα μοναστήρια δεχόμενα πιστοὺς που δεν σπεύδουν σ' αὐτά, ὅπως στο παρελθόν πολλοὶ για ν' ἀποφύγουν την στράτευση, ἀλλὰ για να καλλιεργήσουν τις ἀρετὲς της παρθενίας, της ἀκτημοσύνης και της ταπεινώσεως και να γίνουν ἄξιοι της ἀνεκτίμητης δωρεᾶς του «Πολύτιμου Μαργαρίτη»!

Τον 18ο αἰῶνα, ο Άγιος Κοσμάς ο Αἰτωλὸς γίνεται ο ἴδιος η βελόνη της πυξίδας που δείχνει τον μαγνητικὸ βορρὰ της πάσχουσας και εγκαταλελειμμένης κοινωνίας, και ὄντας μοναχὸς, σπεύδει να συμπαρασταθεῖ στους ἀδελφούς του Κυρίου τους ἐλαχίστους, βεβαιώνοντας με το βίο και την πολιτεία του τον λόγον του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητοῦ και ἄλλων Αγίων, ὅτι πολύ ταχύτερα η ὁδὸς αὐτὴ του αἰασμοῦ ἀποδεικνύεται.

Ποιος μπορεῖ να ἀμφισβητήσει ὅτι η ἀμεσότητα συμπαράστασης προς τον ἀνθρώπινο πόνον εἶναι ἐκεῖνη που ἀνοίγει διὰπλατα και γοργὰ τα ουράνια σκηνώματα; «ἐπέινασα γὰρ, καὶ ἔδωκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνήγαγετέ με...» (Ματθ. κε' 35). Ἐχουν προτεραιότητα οι ἀνάγκες και ο πόνος και οι σκληροὶ ἀνθρώπινοι προβληματισμοὶ για τους πιστοὺς της Εκκλησίας.

Εδὼ βρισκεται ο στόχος μας, ἐδὼ και ο σκοπός μας. Ας τους προσέξουμε, ας τους μελετήσουμε ὅσο εἶμαστε ζωντανοὶ και διατηροῦμε δυνάμεις. Ας μην γελαστοῦμε, ὅπως οι Ιουδαῖοι, και

Ἐχουμε πνεῦμα ἀστεῖρευτο πάρε τ' αὐγὸ και κούρευτο

Μην ἔχετε παράπονο, ἀνεργοὶ, ἀπολυμένοι, φροντίζουμε ὁλόψυχα πίκρα να μην σας μένει.

Μην εἶστε ἀπαρηγόρητοι, μικροσυνταξιούχοι, για ἐμπλαστρα «διαρθρωτικά» εἶμαστε ταλαντούχοι.

Ὅλα τα θεραπεύουμε χωρίς ἀργοπορία, ὅλοι καταλαβαίνετε πως πάσχει η οἰκονομία.

Οι θεραπείες γίνονται συνήθως καλοκαίρι και την υγιὰ σας θα ἔβρετε ὅλοι νέοι και γέροι.

Ὅλους θα σας κοντύνουμε στην κλίνη του Προκρούστη κι ἔργο θα ἐπιτύχουμε ποτέ που δεν ηκούστη.

Ασφάλεια ὅλοι θα ἔχετε χωρίς ἀμφιβολία ὅλα τα ἄγρια μαζί και ἡμερα θηρία.

Θα βόσχετε μακάρια το τρυφερό χορτάρι και τα κουδούνια σας θα ηχούν για μας με Νέα Χάρη.

ο Παράλογος

κάνουμε τα μέσα του αἰασμοῦ μας σκοπὸ και τον σκοπὸ του αἰασμοῦ μας ἀγνοήσουμε· «καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον» (Μαρκ. β' 27).

Μήπως και εμεῖς θα ἔπρεπε να ἀπασχολούμεθα περισσότερο με τις ἀνθρώπινες ἀνάγκες που σήμερα ἀπεγνωσμένα σε βοήθεια μας καλοῦν, μιμούμενοι το παράδειγμα του Ἰσαποστόλου αὐτοῦ Αγίου που εγκατέλειψε την σιγουριά της Μονῆς για χάρη της σωτηρίας των συνανθρώπων του;

Δυστυχῶς, τότε δεν βρέθηκαν ἄλλα πρόσωπα να συνεργασθῶν μαζί του και προχώρησε μόνος του στον ἀγώνα, με συνέπεια να παρεξηγηθεῖ το ηρωικὸ του παράδειγμα ἀπὸ πολλοὺς καλοὺς χριστιανούς που πιστεύουν σήμερα ὅτι δεν χρειάζεται των πολλῶν η συνεργασία, μια και ἀρκεῖ του ενός η αγιότητα, για να φέρεῖ ἀποτελεσμα. Ναι, πραγματικὰ μερικὲς φορὲς μπορεῖ να φτάνει του ενός η αγιότητα, ὅταν οι ὑπόλοιποι ἀρνοῦνται να σχετιστοῦν μεταξύ τους, παρόλο που το αἰώνιο φωταυγές ὑπόδειγμα της Αγίας Τριάδος μὰς καλεῖ ἐπίμονα πάντας ὡς Εκκλησία σε συνεργασία μεταξύ μας για την ὑπέρβαση κάθε εποχικοῦ κακοῦ.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Η προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

λοφιλική σεξουαλική επιλογή, κατ' αρχή με ένα άτομο του ίδιου φύλου και μετέπειτα με πολλά άλλα, αφού δεν είναι δυνατό μια διάστροφη σχέση να ικανοποιήσει και να ισορροπήσει τη διαμορφούμενη προσωπικότητα του αγοριού ή του κοριτσιού, αλλά ανοίγει κάποια στιγμή ο δρόμος για πολλαπλές ερωτικές ομοφυλοφιλικές εμπειρίες.

4. Έχουμε επίσης παρατηρήσει, ότι σοβαρά σαρκικά αμαρτήματα των γονέων ως και εκτρώσεις, μπορούν να μολύνουν όλο το οικογενειακό περιβάλλον σε τέτοιο βαθμό, ώστε να προκαλέσουν την άρση της Θείας Χάριτος και από τα παιδιά και να οδηγηθούν σε δαιδαλώδεις αλλοτριωμένους τρόπους ζωής, ανάμεσα στους οποίους πρωτεύουσα θέση κατέχει η ομοφυλοφιλία. Στην πραγματικότητα συμβαίνει οι γονείς να απομακρύνονται από τη Θεία Χάρη και συμπαρασύρουν και τα παιδιά τους στην καταστροφή. Τα παιδιά μιας τέτοιας οικογένειας ενδέχεται να μη μπορούν επακριβώς να αποκρυπτογραφήσουν τις κρυφές σοβαρές πτώσεις των γονέων τους, όμως εισπράττουν διαισθητικά την πνευματική τους κατάσταση. Ο γέροντας Πορφύριος έλεγε ότι στα πνευματικά ζητήματα ισχύει η αρχή των συγκοινωνούντων δοχείων. Άμεση η πάντως έμμεση είναι η επίδραση της πνευματικής ζωής των γονέων στα παιδιά τους. Δόγμα, ως γνωστό, της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας είναι η ενότητα του ανθρωπίνου γένους. Συμβαίνουν, έτσι, πολλές αλληλοεξαρτήσεις πνευματικές, ψυχολογικές, συναισθηματικές, κοινωνικές μεταξύ μας, ώστε να μη μπορούμε να ζήσουμε μόνοι μας, κλεισμένοι οριστικά στην αυτονομία μας. Ειδικότερα πολλές μητέρες μετά από μία η και άλλες εκτρώσεις βγάζουν πολλές ενοχές. Εκδηλώνονται μέσα στην οικογένεια με πολλά νεύρα και με πολύ άγχος, το οποίο σκοτώνει ψυχολογικά τα παιδιά, τα εγκλωβίζει μέσα στην καταθλιπτική ατμόσφαιρα που διαχέεται από την ψυχολογία της μητέρας προς όλο το οικογενειακό περιβάλλον. Αυτό το καταθλιπτικό περιβάλλον μπορεί να γίνει αιτία απομάκρυνσης των παιδιών από την πατρική εστία και τη μητρική φροντίδα και προστασία, αφού η μητέρα είναι παροπλισμένη από τα εγκλήματα που με τη θέλησή της επέβαλε στο σπλάχνο της η στα σπλάχνα της. Η ίδια η μητέρα γίνεται δήμιος των εμβρύων που έχει μέσα της, η ίδια η μητέρα δεν μπορεί να αποφύγει την ψυχολογική τυραννία των υπολοίπων παιδιών της, η ακόμη και τον ψυχικό θάνατο, την

εμπλοκή τους στα κυκλώματα της καταστροφής, του λευκού θανάτου και της ομοφυλοφιλίας. Αφού η ίδια η μητέρα δε διαθέτει ηθικούς φραγμούς και δεν έχει αντιστάσεις και αναστολές προς το έγκλημα, πως στη συνέχεια θα έχουν και τα παιδιά; Όταν μάλιστα τα παιδιά διαπιστώνουν, ότι και ο πατέρας τους ήταν συνεργός στα σκοτεινά έργα της μητέρας, τότε χωρίς πολλές διανοητικές διαδικασίες, συνοπτικά, διαισθάνονται περισσότερη ανασφάλεια και αβεβαιότητα. Οι συμβουλές είναι ανεπαρκέστες για να κρατήσουν τα παιδιά κοντά στους γονείς. Άλλος... πλέον αναλαμβάνει την καθοδήγησή τους... φυσικά σε δρόμους αντίστοιχους με τις επιλογές των γονέων τους.

Συμπεράσματα:

Εφ' όσον έτσι έχουν τα πράγματα γι' αυτό το τόσο σοβαρό θέμα, που είναι θέμα ολοκλήρης της ζωής -της παρούσης με προεκτάσεις προς τη μέλλουσα και αιώνια ζωή- χρειάζεται να το αντιμετωπίσουμε με φόβο Θεού, με πολλή διάκριση, νηφαλιότητα και ορθόδοξη ασκητική νηπτική εργασία.

Πρέπει να φοβηθούμε μήπως κάποια από τις αναφερθείσες αιτίες η άλλος παράγοντας εσωτερικός - ψυχολογικός-πνευματικός η εξωτερικός παρεμφρήσει και παραπλανήσει κάποιο παιδί μας - υπό την ευρεία έννοια του όρου παιδί - προς αυτή την αλλοτρίωση του φύλου που του εμπιστεύθηκε η αγάπη του Θεού Πατρός και η Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και η Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος. Ο μακαρίτης ο πατέρας μου μέχρι της ηλικίας των δεκαπέντε ετών δε με άφηγε να παϊνών στο ιερό βήμα ως παπαδάκι - και το είχα καημό για πολύ καιρό - γιατί είχε διαπιστώσει ότι ένας εκ των ιερέων της ενορίας μας ήταν προκλητικός ομοφυλόφιλος, αλλά εγώ δεν το καταλάβαινα. Η συχωρεμένη η μητέρα μου, στην ίδια ηλικία διέσχισε μια μεγάλη απόσταση μέσα στον Πειραιά με τις παντόφλες, γιατί αργούσα πολύ να επιστρέψω στο σπίτι. Ήξερε ότι είχα πάει να εξομολογηθώ για πρώτη φορά στο κτίριο της Ζωής, παραμονές Χριστουγέννων, ανησύχησε γιατί πολύ καθυστερούσα και κατέφθασε να διαπιστώσει ίδιους όμμασι δικατεχόμενη από το συγκεκριμένο λογισμό - φόβο, τι συμβαίνει; Έφυγε ήσυχη όταν βεβαιώθηκε ότι δεν ελλόχευε κανένας τέτοιος κίνδυνος μέσα σ' αυτό το εκκλησιαστικό περιβάλλον των πολλών συνομηλίκων μου που περιμέναμε να εξομολογηθούμε.

Είναι αυτονόητο, ότι αν εκλείψουν οι γενεσιουργοί παράγοντες της ομοφυλοφιλίας, θα εκλείψει και η παθογένειά της. Είναι όμως δύσκολο να εκλείψουν οι παράγοντες γιατί είναι απίστευτη η σκληρότητα και η φιλαυτία

Ανατολής Πεντηκοστή Παγκοσμιοσωτηρία

Ανέτειλε Πεντηκοστή
κι ως ήταν συναγμένοι
οι Απόστολοι ακούν βροντή
απ' ουρανού ερχομένη.

Και βλέπουν γλώσσες εκ πυρός
στις κεφαλές τους όλων
να φέγγουν με το θείος φως
νέας ζωής τους δρόμον.

Και μ' όλες γλώσσες να υμνούν
Θεού τα μεγαλεία
κι εν επιγνώσει εξηγούν
όλη Θεού Σοφία.

Ησαΐ φυλής Ιερουσαλήμ
κι όλης γης Ιουδαίοι
νέας ζωής Χριστού φωνήν
ακούστε να 'στε ωραίοι.

Κάθε αντιχρίστου σκοτεινή
πλάνη ν' απαρνηθούμε
κι όλη ζωή λυτρωτική
Θεού ν' αποδεχθούμε.

Ο τρίαρχης πολιτισμός
αγάπης ως μας θέλει
να 'μαστε Ευρώπης οδηγός
μ' ανάδειξή του εντέλει.

Όλοι Οικουμένης οι λαοί
Ρώμης, Πόντου, Αραβίας
κλήση ας δεχθούμε αδελφική
Χριστοσυμβασιλείας.

Ημέρα της Πεντηκοστής
λαούς Σκότους ως βγάνει
και τους κατοίκους όλης γης
Μια Ποίμνη Χριστού φτιάνει.

πατρός Δημ. Δεσκέ

των γονέων που ως επί το πλείστον ευνοούν τις συνθήκες ανάπτυξης της ομοφυλοφιλίας. Υπάρχουν γονείς που ξελογιάζονται από το πάθος της μοιχείας και δεν εννοούν ότι καταστρέφουν τα παιδιά τους και τα ωθούν σε περιθωριακούς δρόμους της ζωής, εν οίς και της ομοφυλοφιλίας. Ισχυρίζονται ότι τους παρέχουν τα πάντα για την προκοπή τους, εκτός φυσικά από την πραγματική θερμή πατρική παρουσία και προστασία. Σκληρές απείρου δράματος παίζονται σε πολλές οικογένειες, γιατί ο ένας ή ο άλλος ή και οι δύο γονείς έχουν φτιάξει τη ζωή τους, όπως λένε οι ίδιοι, τω όντι όμως την έχουν στηρίξει πάνω στα ερείπια των διαλυμένων παιδιών τους. Είναι πάντως πνευματικά τεκμηριωμένο ότι,
(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΣΦΙΓΓΕΙ Ο ΚΛΟΙΟΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Είναι ντροπή να καταπιέζουμε τόσο σκληρά την μειοψηφία κάποιων «διαφοροποιημένων» Ελλήνων ή αλλοθρησκων αλλοδαπών επιβάλλοντάς τους να βλέπουν την εικόνα του Χριστού και των Αγίων μας, και να γίνεται τυραννική η καθημερινότητά τους!!!

«*Εως τότε την ψυχήν ἡμῶν αἵρεις;*» (Ιωαν. ι' 24), ἔλεγαν οι Ιουδαίοι εκφράζοντας το βαθύτερο ἄγχος που τους προκαλούσε η παρουσία του Χριστού, μη δυνάμενοι να ξεχωρίσουν την ευεργεσία από το τυραννικό φαρισαϊκό καθεστώς, γιατί τύραννοι ἴσαν και οι ίδιοι.

Κάποιοι ἰπότες που ἔχουν θεοποιήσει το εγώ τους παλεύουν σήμερα υπερασπιζόμενοι τις μειοψηφίες από τις ρατσιστικές επιβουλές των «κατεστημένων», για να διδάξουν το σύνολο να σέβεται την «αδυναμία» παραιτούμενο από την παράδοσή του, από την πίστη του, από την μαχητικότητά του, από την ἄμυνά του, από την ιστορία του, την προσωπικότητά του και την αυτογνωσία του, για να γίνει υποχείριο στις γαρμημένες ιδεολογίες και φιλοδοξίες γυμνοσαλιάγκων.

Δεν μπορούμε λοιπόν να παραδίδουμε τα ερείσματα της πίστης και της παράδοσής μας αμαχητί το ένα μετά το άλλο στη βορά και ικανοποίηση δουλοπρεπών προπαγανδιστών. Παραλάβαμε μια χώρα ποτισμένη στο αίμα μαρτύρων και ηρώων και όχι σφαγέων και εκμεταλλευτών, όπως άλλες, και μια Εκκλησία προηγμένη εις Βασιλεία Τριαδικού Θεού, και πάει πολύ να μαδούν επιτήδεια την δύναμή της ολίγον κατ' ολίγον, για να μας αφήσουν του στελέχους το ξερό απομεινάρι.

«*Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ρομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας*» (Ιωήλ δ' 10), μάς λέει ο λόγος του Τριαδικού Θεού μέσω του προφήτου Του, καθώς και άλλων προφητῶν, διακρίνοντας διαφορετικῶν ειδῶν εποχές. Ἄλλες μεν ειρηνικές, που συμβολίζονται με το γεωργικό ὄργανο της σποράς, της Θείας διδασκαλίας και των αρετῶν, το ἄροτρο και το δρέπανο που θερίζει τους καρπούς. Ἄλλες δε με την ρομφαία και την πολεμική λόγχη, που απαντοῦν ἄμεσα, ομαδικά και με κάθε νόμιμο μέσο στις θρασυτάτες προσβολές που δέχεται η πίστη.

Οι διάφορες ξενοκίνητες προπαγάνδες απονεύρωσαν την νεολαία μας διαδίδοντας «ψυχολογίες» κινούμενων ρυθμικά χαννομένων ὄντων, ποτισμένων με τα σκληρά και μαλακά προϊόνα θανάτου, όπως οι ψυχροί χαρακτηρισμοί ονομάζουν τα ναρκωτικά. Με τον ἀκόρεστο και ἀχαλίνωτο πανσεξουαλισμό. Με προβολή της ομοφυλοφιλίας ως της πλέον απ-

Η προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

ὅταν υπάρχει μετάνοια στους υπεύθυνους για τα παραστρατήματα γονεῖς, τότε και στα παιδιά ἔρχεται η Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, η διόρθωση και η ἴαση των παντοειδῶν παιδικῶν τραυμάτων. Στο ιερό Μυστήριό της ιεράς εξομολογήσεως, που το ἀμέτρητο ἔλεος του Τριαδικού Θεού μας καταξίωσε να διακονούμε, βλέπουμε νεκραναστάσεις και ἀνάνηψη σε βαριά τραυματισμένους ομοφυλοφίλους.

Η ἐμπλοκή με την ομοφυλοφιλία, ὅποια ἀφετηρία κι ἂν ἔχει, δημιουργεῖ πολλές καταστάσεις και ἐντὸς της ἰδίας της ζωῆς του πάσχοντος τούτο το πάθος, ὅσο και στο συγγενικό και οἰκογενειακό του περιβάλλον, ὅσο και στην κοινωνία γενικότερα. Γι' αὐτό και θα πρέπει να γίνονται και διακριτικές διαμαρτυρίες τεκμηριωμένες προς τα κανάλια για να σταματήσει η διαφήμιση της ομοφυλοφιλίας ως ἐλεύθερης ἐπιλογῆς του σεξουαλικού τρόπου ζωῆς, γιατί δεν είναι αὐτή η ἀλήθεια.

Πρέπει να συνειδητοποιηθεῖ ἀπὸ ὅλους μας η μισανθρωπία της Νέας ἐποχῆς, η οποία πριμοδοτεῖ, ὅπως φαίνεται, την ομοφυλοφιλία για πολλούς και διαφόρους ἐννόητους λόγους. Γιατί συστηματικά προωθεῖ τον τύπο του παραγωγικού ἀνθρώπου, ο οποίος δεν πρέπει να είναι ἀπασχολημένος με οἰκογενειακές υποχρεώσεις - ἀφού η ομοφυλοφιλία ἄμεσα ἢ και ἔμμεσα ἀποτρέπει το γάμο και φυσικά τους

λευθερωμένους «ἀνθρώπινους» συμπεριφορᾶς της σύγχρονης ἐποχῆς!!!

Τώρα, θα πρέπει να σιγήσουν οι καμπάνες. Να κατέβουν οι εἰκόνες ἀπ' τα σχολεῖα, μια κι ἔσβησε το χριστιανικό μας ὄνομα ἀπ' τις ταυτότητές μας. Τι θα πάθουμε στο τέλος ἀν κατεδαφίσουμε και τις Εκκλησίες μας -για λόγους πρόκλησης και ρατσιστικῶν ἐντυπώσεων- και στη θέση τους ἀνεγείρουμε τζαμιά και παγῶδες;

Μήπως θα πρέπει να περιμένουμε ἐντονότερες προκλήσεις, για ν' ἀποφασίσουμε να μετατρέψουμε τα ἄροτρα μας σε ρομφαίες και τα δρέπανια μας σε πολεμικές λόγχες, ὅπως διὰ του Προφήτου ο σωτήριος λόγος του Θεοῦ συνιστά; Ἐάν ναι, ἀς πειραματιστούμε ἐπάνω στις υπάρξεις μας, τις υπάρξεις των παιδιῶν μας και των ἀνθρώπων που ἀγαποῦμε, κι ἀς περιμένουμε, ὅπως περίμεναν οι κλεισμένοι μέσα στην Ἁγία Σοφία, να κατέβει ἄγγελος να τους προστατεύσει, ἀντὶ να πάνε στα τείχη να πολεμήσουν τον Μωᾶμεθ.

Γ. Σ. Γ.

περισπασμούς ἀπὸ το ἐπάγγελμα. Θα πρέπει να θυμηθούμε ἀκόμη ὅτι στη συνθήκη του Ἀμστερνταμ τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκῆς Ἐνώσεως συμφώνησαν ὅτι θα πρέπει να ὑπάρχει σεβασμός στις σεξουαλικές ἰδιαιτερότητες. Ἐτσι συμπληρώνεται η «ὄβρις» του ἀλαζονικού οὐμανιστῆ Ευρωπαίου, του παιδαγωγημένου με το πρωτεῖο της ψευδωνύμου γνώσεως και το ἀλάθητο. Ξεκινᾶει ἀπὸ την ἐπίμονη προσπάθεια της δημιουργίας νέου ἀνθρώπου, χωρίς τη βουλή του Θεοῦ, με κλωνοποίηση ἢ ἄλλες ἐντονες παρεμβατικές τεχνικές, θέλει ἐλεύθερη ονοματοδοσία χωρίς Ἅγιο Βάπτισμα και Χρίσμα, πολιτικό Γάμο και ὄχι θρησκευτικό, ἐνοποίηση παγκόσμια και πανθηρσκειακῆ κοινωνία και θέσπιση ὡς θανάτου του ἐγκεφαλικού θανάτου, για να μπορέσει ευκολότερα να μετατραπεί το ἀνθρώπινο σῶμα σε σούπερ μάρκετ ἀνθρωπίνων ὀργάνων και τελικά να παραδοθεῖ στην πυρά. Η καύση των νεκρῶν θα είναι ο ἐσχάτος θρίαμβος της Νέας Ἐποχῆς, μετὰ τον διαβίου πνευματικό θάνατο που λανσάρεται δια της ομοφυλοφιλίας.

Θα πρέπει παιδαγωγικῶς να ξεχωρίσουμε τους ομοφυλοφίλους ἢ τις ομοφυλοφίλους που δεν ἔχουν πέσει στη σαρκική ἀμαρτία και ἐκείνους η ἐκείνους που ἔχουν «ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τα ταμπού του παρελθόντος» και ἔχουν σαρκικές σχέσεις και ἴσως προχωροῦν σε μια μοντέρνα συμβίωση ομοφυλοφίλων. Οι πρώτοι δίνουν σκληρές μάχες για να ἀπαλλαγούν ἀπὸ το δαίμονα της ομοφυλοφιλίας που προσπαθεῖ να κατακτήσει με τους ἀισχρότερους λογισμούς το νου του ἀγωνιστῆ ομοφυλόφιλου και στη συνέχεια να μαυρίσει την ψυχή του μήπως και καταφέρει να γκρεμίσει τον ἀγωνιζόμενο. Οι δεύτεροι που ἔχουν ἰσοπεδωθεῖ ἀπὸ τη συγκατάθεση στη σαρκική ομοφυλοφιλική ἀμαρτία θα πρέπει να ζητοῦν ἐμπόνως το ἔλεος του Θεοῦ, να εξομολογούνται συχνά και με εὐκρίνεια και κάποια στιγμή θα τύχουν του Θεοῦ ἐλέους. Θα καταφέρουν, του Κυρίου συνεργούντος, να διαλύσουν «τας μηχανάς του ἐχθροῦ» και να ἀποτινάξουν τη βδελυκτῆ σαρκική ομοφυλοφιλική ἀμαρτία και να ἀκυρώσουν τις μεθοδεῖες του διαβόλου. Χρειάζεται η συμπάρασταση του πνευματικού πατέρα δίπλα τους, η ἐν Χριστῷ καθοδήγησή τους μέχρι να καταλάβουν ὅτι δεν εἶναι ἀδύνατη η διόρθωση και η ευθυδρόμηση ἀφού «τα ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ».

Υπεύθυνος ὕλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124
Τηλ: 210 6195766,
E-mail: vgezer@cc.uoa.gr